

Diari portanveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

Ara més que mai

Quan eixiran aquestes ratlles a la llum pública ja estarà definitivament aprovat l'Estatut de la nostra terra. Trencades les cadenes, caiguts els grillons, oberta la porta de la nostra presó secular no ens ha de cegar la llum del sol ni fer-nos tremolar el vent. Cal que trepitgem amb petjada ferma el sòl de la nostra llibertat i que obrim els ulls amb mirada serena a la nova vida nostra.

No girem el cap enrera per odiar la nostra presó, ni embadalir-nos amb el record de pretèrites llibertats. Fem via per l'ample camí de llibertat i de nova vida. Fins ara units havem lluitat extremament sense témer fadigues ni neguits per enderrocar el mur del castell que ens empresonava. Ara ens cal, més compactes que mai, actuar dins Catalunya per l'aplicació de l'Estatut.

Esquerra Republicana de Catalunya sota el guiatge excels del nostre President Francesc Macià, ha encaixat l'Estatut pel que sota la monarquia maldaren infructuosament, llargues anyades, els homes de la Lliga. La pinya de parlamentaris catalans feta al voltant de la minoria d'Esquerra ha triomfat plenament aquesta vegada. L'empenta dels incapaces, dels arreplegats, dels neòfits d'Esquerra ha estat més eficaç que no foren totes les arts, totes les manyes, tota la ciència política, tota la preparació, tota la suficiència dels savis del carrer de la Cucurulla, convertits en super-homes per l'incensari quotidià de la "Veu de Catalunya".

Els primitius d'esquerra hem sabut encaixar ço que volíem, guanyar molt més que no concedia el projecte d'Administració Local del senyor Maura, i l'Estatut non-nat de l'any dinou.

La nostra activitat, la nostra força de convicció han estat prou potents per canviar una Constitució unitària en el projecte en teòricament federable i pràcticament autonomista per Catalunya.

Els homes inèdits d'Esquerra, sense cap bagatge polític, ni cap preparació intel·lectual com afirmaven els prohoms de la Lliga i els intel·lectuals del Partit Catalanista Republicà portem a Catalunya l'autonomia, el govern propi, la lliber-

tat, com portàrem la República a les terres ibèriques, primer, abans que tothom, perquè som els primers que portem l'autonomia a Catalunya que tants havien promès i és Catalunya el primer poble ibèric que obté la seva autonomia, la seva llibertat.

Esquerra Republicana de Catalunya ha triomfat perquè és la genuïna representació del poble català, perquè és el mateix poble català actuant amb perfecte contacte de colzes i amb plena consciència del seu voler i de la seva força. No és un líder, no és un apòstol, és el poble el que vol, el que actua i el que triomfa. Això no ho cregueren mai aquells que pensaven que solament ells eren els capaços de portar al poble la seva llibertat.

Ara bé; Esquerra Republicana que ha portat el poble al triomf, se sent també amb prou energies, amb prou força, amb prou capacitat, amb prou voler per estructurar en el futur Parlament català les lleis que el poble vulgui pel seu govern i els homes d'esquerra de tot Catalunya ens unirem per tal que les idees d'esquerra surtin triomfants en les properes eleccions i el sentit esquerà informi les futures lleis catalanes.

El poble que s'alçà unànime el 28 de juny de l'any passat per fer triomfar el seu voler per mitjà d'Esquerra Republicana de Catalunya, tornarà ara a fer la pinya al redós d'aquesta bandera de catalanitat i esquerrisme, d'aquests homes lleials i audaços que hem sabut fer triomfar la voluntat del poble català.

El nostre poble que en sa immensa majoria és liberal, és democràtic i és esquerrà no permetrà pas de cap manera que les dretes s'apoderin del futur Parlament de Catalunya. Som els més i els més actius; els d'Esquerra volem fer les lleis constitucionals del nostre poble i les farem d'acord amb la voluntat esquerrana del nostre poble.

Que les dretes es carreguin de paciència. Ja vindrà l'hora llur quan siguin netament republicanes de cap a peus i quan l'Esquerra hagi acabat la seva tasca, que és llarga encara, si és que volem una Catalunya nova, moderna, liberal,

Un aprenent de tècnic

"Diario de Reus", al servei de la Lliga Regionalista, en la seva edició d'ans d'ahir també commemora (?) a la seva manera la diada de l'11 de setembre.

El seu glossador, però, no ha estat feliç. L'editorial preferent, a part que defectuós, destila tota la baba incivil d'un despitat, amb ribets de megalòman, que creu, illús, posseir una suficiència docta en parlar de política. "Jo no dubto en afirmar que en Casanoves i Macià són ineptes per a presidir Catalunya, encara que sigui interinament." "Macià i Casanoves i tots els representants de l'Esquerra són un perill greu per l'autonomia de Catalunya".

Si aquesta autonomia, que vós, tendre editorialista irresponsable i pedant, com la majoria dels tècnics, temeu perdre, cas de que Catalunya la presideixi En Macià, ha fet quelcom el vostre partit, la Lliga, per tal d'aconseguir-la? Apuntant la monarquia foragitada, era com abastàvem les llibertats nostrades?

Cal emmudir, minyó, davant l'opinió que avui encara us titlla de traïdors a la causa de Catalunya. La República és qui ha fet possible el recobriment de la nostra personalitat històrica i aquest règim fou instaurat a Catalunya en mig de "visques" entusiastes i un "mori" ben significatiu, el qual, si bé nosaltres, homes d'esquerra, no suscrivim, és una expansió popular i un I. N. R. I. afrentós com a retret de la vostra política de trampolí i de camí ral.

Tot això, vós deveu saber-ho. Cas d'ignorar-ho, abans d'embrutar unes quantilles destinades a commemorar una data tan gloriosa i plena de records com és l'onze de setembre, calia que consultéssiu als quatre "patums" que porten la direcció del vostre partit a Reus i segurament ells, que actualment han fet promesa de republicanisme, us espill de pobles avançats i amara-da del sentiment fecund d'humanitat i justícia.

J. RIERA I PUNTÍ

N. de la R.—Exigències de l'actualitat, ens han obligat a ajornar dos dies la publicació d'aquest interessant article.

haurien aconsellat que deixéssiu inèdit el vostre treball guarnit amb plomisall de cadenera just sortida del niu... D'aconsejar-vos el contrari, creiem no haurien tingut la barra d'enviar aquell efusiu telegrama d'adhesió i felicitació al President de la Generalitat que vós tan irreverent goseu posar-vos en boca.

No sentim vocació i menys ens atrau el paper de "dida seca". Els joves Telèmacs que encar duen el troç de cordó al llombrigo, però que fastuosos volen figurar en política i donar opinions sobre la matèria, els fem l'almoïna d'un consell com a únic pinso.

La ploma a la mà, en el terreny de les conviccions, deu ésser sempre el lligam d'unió entre el nostre esperit, preparat—entengui's bé—i el que ens envolta. Quan s'esmerça per a vilipendiar al proïsme o posar en entredit l'honorabilitat de persones que estan molt per damunt d'un mateix, la ploma esdevé rossinyol infamant en mans d'un lladre, que no ve a robar-te la cosa material, sempre secundària, sinó que engrapa el més sagrat que tots portem dintre. I el Codi, vós deveu saber-ho, també castiga aquest delictes.

Vós sou jove i us han fet creure que valíeu alguna cosa. Sempre fa bonic veure el nom en lletres d'impremta i ha pogut més la vanitat que la reflexió o el consell del tutor. I per poc, jove articulista, permuteu la ploma amb el rossinyol del qual paríavem...

Política alemanya

La situació d'Alemanya s'ha agreujat considerablement. S'ha declarat la guerra entre el Reichstag i el govern Von Papen, que lluita per imposar una dictadura.

El president del Reichstag no ha deixat fer ús de la paraula a Von Papen en pretendre llegir la declaració ministerial.

Després d'aprovar-se una moció dels comunistes, Von Papen dissolgué el Parlament alemany.

El president del Reichstag, però, ha declarat que no acceptava l'ordre i convocà la Cambra per ahir.

El govern vol prendre militarment el Reichstag.